

"Nu skaber jeg nyt, nu spirer det frem, ved I det ikke?" (Esajas' Bog 43,19)

Eksilet i Babylon og ødelæggelsen af templet i Jerusalem havde forårsaget et kollektivt traume hos Israels folk og rejste også et teologisk spørgsmål: Er Gud stadig med os, eller har han forladt os? Formålet med dette kapitel af Esajas' Bog er at hjælpe folket med at forstå, hvad Gud gør, og at stole på ham for dermed at kunne vende tilbage til deres hjemland. Og det er netop i oplevelsen af eksil, at Guds ansigt som skaber og forløser åbenbares.

"Nu skaber jeg nyt, nu spirer det frem, ved I det ikke?"

Esajas minder Guds folk om hans trofaste kærlighed. Den forblev konstant selv under den dramatiske eksilperiode. Selv når løfterne til Abraham synes uopnåelige og pagten ser ud til at være i krise, forbliver Israels folk et særligt privilegeret udtryk for Guds tilstedeværelse i historien.

Profeten Esajas' bog behandler eksistentielle spørgsmål, som ikke kun er grundlæggende for den tid: Hvem styrer historiens udvikling og betydning? Dette spørgsmål kan også stilles på et personligt plan: Hvem styrer mit livs skæbne? Hvad er meningen med det, jeg gennemlever, eller det, jeg har gennemlevet?

"Nu skaber jeg nyt, nu spirer det frem, ved I det ikke?"

Gud arbejder konstant i vores liv ved at skabe 'noget nyt'. Hvis vi ikke altid lægger mærke til det eller ikke helt forstår dets betydning og rækkevidde, er det, fordi det nye endnu er i kim, eller fordi vi ikke er klar til at anerkende, hvad Gud gør i vores liv. Distraheret af ting, der sker for os, af de mange bekymringer, der griber vores sind, af tan-

ker, der plager os, står vi måske ikke stille nok til at kunne iagttage dette nye skud, der giver vished om hans tilstedeværelse. Han har aldrig svigtet os, han har skabt og genskabt vores liv igen og igen. »Det er os selv, der er det 'nye', den 'nye skabning', som Gud har frembragt. [...] Lad os holde op med at se tilbage på fortiden for at længes efter de gode ting, der er sket for os, eller for at beklage vores fejltagelser: Vi tror fuldt og fast på Guds handling, som kan skabe nye ting igen og igen.«¹

"Nu skaber jeg nyt, nu spirer det frem, ved I det ikke?"

Lad os forsøge at arbejde sammen med dem, der deler vores livsrejse med os, vores fællesskaber, venner, kolleger. Lad os gå i dialog med hinanden og ikke miste troen på, at tingene kan ændre sig til det bedre.

2025 er et særligt år, fordi datoen for den ortodokse påske falder sammen med andre kristne trossamfunds. Måtte denne begivenhed, festen for den fælles påske, være et vidnesbyrd om kirkernes vilje til ufortrødent at fortsætte dialogen, til sammen at møde menneskeheds udfordringer og fremme fælles handlinger.

Lad os derfor forberede os på at leve denne påsketid med fuld glæde, med tro og håb. Ligesom Kristus opstod, kan også vi, efter at have krydset ørkener, blive ledsaget på denne rejse af den, som leder historien og vores liv.

Patrizia Mazzola og Livets ord teamet